

AL CAMP DE L'EUROPA Ricard Alís venç Egrel Gironès és batut per Quadrini

Gironès va resultar batut diumenge passat al camp de l'Europa pel boxador italià Quadrini. Després d'una llarga temporada de forçosa inactivitat, el boxador de Gràcia va haver de lluitar contra el handicap que això representava i contra un adversari innegablement en forma superb. El match disputat a Madrid per Quadrini contra el campió d'Europa del pes ploma, que li va valer un honorós resultat de match nul, li ha servit d'estímul per apurar les grans condicions de boxador científic que d'engué que va debutar a Barcelona tothom li va reconèixer.

Ja en el primer round, Gironès va ésser desbordat pel seu fògós adversari. Els cops d'aquest no eren pas massa precisos, però ploviens amb tal insistència i tan inesperadament damunt seu, que el boxador de Gràcia en restava del tot desconcertat. A mesura que avançava el match, no ens va ésser difícil donar-nos compte de que Josep Gironès havia perdut la noció de les distàncies, que s'entretenia excessivament abans d'iniciar els seus atacs, que aquella percepció tan ràpida, que tantes vegades havíem celebrat, havia desaparegut i que aquell continuat avançar vers l'adversari palesava més que un esperit d'ofensiva, un rutinari instint adquirit per l'hàbit de boxar, però sense cap efectivitat real.

Sortosament Gironès conservava encara la seva força en els punys i encara que per cada cop que donava el seu contrincant n'hí tornava tres a la llarga, els efectes que produïen en Quadrini, els cops del gracienc li impedien de llençar-se a fons i de que el seu domini no fos encara més aplaudidor del que va ésser.

De mig combat per avall, Gironès va mostrar-se més encertat que al començament. En el sisè round tots dos adversaris atacaren furiosament i l'avantatge en aquest round i en els tres següents, fou lleugerament favorable al gracienc.

Al vuitè round, Gironès plaça diversos directes d'esquerra en sèrie, que si no varen assolir una gran eficàcia, foren molt celebrats pel públic. Els rounds 10 i 11 foren bastant igualats i la repressa final va escolarse en mig de furiosos atacs que inicià Gironès, i que acabaren amb domini de Quadrini.

La tàctica de l'italià de prendre com a punt de partida dels seus atacs les obertures que li oferia el gracienc en iniciar els seus, li va reeixir completament. Més a més, Quadrini va estar encertadíssim en els desplaçaments i adhuc en el cos a cos, en els quals si era dominat pel seu rival va trobar sempre l'oportunitat de plaçar bons cops a la cara que obligaven a Gironès a suspèndre el seu treball. Per contra Quadrini no va estar sempre molt correcte. Donà alguns cops de cap i va empenyer el seu adversari sense mirament. Els moviments bruscos que de vegades efectuà amb el cap representaven una falta, car obligaven a Gironès a estar a l'expectativa respecte d'allò que no li calia passar ansia.

Malgrat la seva desfeta, no hi ha res que ens indiqui que Gironès no pugui millorar en altres encontres la seva actuació de diumenge. Nosaltres creiem que si Gironès tornés a boxar dintre de quinze dies contra el mateix adversari, aquest no aconseguiria pas vençer amb la mateixa facilitat.

Ricard Alís va vèncer en la mateixa reunió el francès Egrel, al qual ja havia batut precedentment. El públic esperava d'Alís una victòria per fora de combat i com que no la va poder obtenir, el va acomiadar amb aplaudiments molt febles; per contra, Egrel va ésser xardorosament aplaudit per una part del públic. Nosaltres no ens expliquem aquestes actituds, car Alís va boxar ahir molt encertadament i sense pavor. Egrel, per contra, no va pas fer tot el que podia per guanyar. Sens dubte el públic no perdona a Ricard Alís el que hagi deixat d'ésser un "as" i no es conforma amb que encara que avui calgui concepció a Alís com a no boxador de segon ordre, la seva boxa és molt sovint força interessant.

El match González-Flix pel campionat de Catalunya del pes gall va ésser suspès després del sisè round per manca de Mum. Creiem que en aquell moment la puntuació marxava, bastant igualada.

Crítiques

El darrer combat de Paulino Uzcudun

La completíssima informació que publicàrem en el nostre número de dissabte del match Uzcudun-Hansen, i la necessitat de dedicar el poc espai de què disposem al comentari d'altres esdeveniments esportius d'actualitat, creiem que ens faulen per ajornar fins a un pròxim número les perspectives que ofereix la gran competició de pesos forts que té actualment efecte als Estats Units i en la qual, com és sabut, Paulino Uzcudun juga un paper d'una màxima importància.

Com ja assabentàrem en el nostre extraordinari esmentat, el pròxim adversari del base serà Jim Maloney. La data del match ha estat fixada per el dia 23 de març. Després d'haver combatut quatre vegades en dos mesos, no creiem pas que Paulino pugui, en la data esmentada, presentar-se en plena forma davant un adversari de la classe de Jim Maloney. Sigui com sigui, ja ens vagarà d'ocupar-nos d'aquest encontre i del que efectuaran més aviat Mike Mac Tighe i Jack Sharkey.

Recordarem, només, que la victòria que acaba d'obtenir el primer damunt Paul Berlenbach i la del segon, fa un parell de mesos, damunt el negre Harry Wells, donen a l'ur encontre un gran interès,

Cal anar-se preparant

La victòria de l'Uzcudun, ha trasbalsat d'emoció tots els paisans del base, i adhuc els que veien en aquest match Hansen-Uzcudun, l'inici de la gran batalla pugilística que la raça llatina ha de lluitar damunt els rings de Nord-Amèrica.

Anem a dir que tothom que estava de la part de Uzcudun hauria desitjat que l'homena guanyés per knock-out, sols que fos per allò de poder dir que el base no solament venç per domini, sinó que deixa el seu adversari navegant en la regió dels somnis, gràcies al seu potent punch.

Per ara, però, els uzcuadunistes no poden tenir el goig complet. Pel que es veu, el seu campió comença a trobar gent que és capaç d'encaixar-ho tot abans que deixar-se caure definitivament sobre el tapis del ring i que li complin fins a deu. Ara, que Uzcudun també cada dia és més materialment una tromba, i els que li van de la banda poden també estar segurs que en el sentit de atabalar el seu contrari, quan puja al ring, té corda per estona, i no hi ha ningú que li aguantí l'arrencada.

Cal comptar amb tot. S'apropen interessants combats, i l'espectació, ja prou creixenda, cada dia creixerà més; vindran dies d'emoció, la colònia espanyola de Cuba cada dos per tres haurà d'agafar el Sister d'allà dalt i arribar-se a Nord-Amèrica a animar el Campió d'Europa. Aquí a cada combat hi haurà més gent nequitosos que no anirà a dormir fins que la ràdio la tregui de dubtes, i si arriba el gran combat Tunney-Uzcudun, aquell dia, o millor dit, aquella nit no es podrà donar un pas per la Ronda de la Universitat, la gent estaria enfollada pels terrats, per si podia caçar l'onda de la notícia uns minuts abans, i si finalment arribés la nova del triomf d'Uzcudun, allò fóra una casa de boigs, o millor dit, un poble, perquè les manifestacions populars més conegudes que s'hagin celebrat quedarien petites al costat del que fóra la manifestació de la conquesta del Campionat del món pel base.

Els diaris diuen de seguida les besties més grans que se'ls acudissin. El paper del país pujaria que fóra un gust, la gent es miraria als estrangers amb aire de perdonavides, els més fanàtics es comprarien una gramàtica basca per aprendre l'idioma del llenyater de Règil, i els editors llestos publicarien edicions populars d'Artur Campion, el contista d'Esquadrà.

Hi hauria periòdic que diria que el Maine ha estat venjat, i els poetes esportius farien

que augmenta encara si es considera que, un cop eliminats un d'aquests dos homes, només quedaran en línia de combat per fornir el challenger de Gene Tunney, el vencedor, Dempsey, Maloney i Paulino.

REMARQUES

L'edició especial que va publicar-se dissabte de L'ESPOT CATALA, dedicada al combat Uzcudun-Hansen, amb tot i el tiratge elevat que vàrem fer-ne, es va esgotar el mateix dia.

No cal dir com ens afalaga aquest èxit, que ens cal agrair, en primer lloc, als nostres subscriptors i lectors constants, els quals ens estimulen a correspondre a la confiança que ens demostren. També hem d'exterioritzar el nostre agraïment a "Excelsior", de Bilbao, per haver-nos permès, amb la seva informació especial, que completéssim la nostra. Igualment, el Servei del Cable Eastern i el Cos de Telegrafs tenen la seva part en la rapidesa i extensió de la informació que oferim als nostres lectors, i més encara si es té en compte que la línia Bilbao-Barcelona va estar interrompuda una hora i mitja, la qual cosa no ens va permetre d'utilitzar tota la extensa informació que vàrem rebre.

Segons una estadística que publica el diari "El Pla de Bages", resulta que el jugador que ha marcat més gols en el finit campionat de Catalunya, dels grups A i B, ha estat Marian Homs, del "Manresa", el qual n'ha aconseguit 22, o sigui un més dels entrats per Samitier, que és el que el segueix. I si tenim en compte que mentre el "Barcelona" ha marcat 64 gols, el "Manresa" solament se n'ha apuntat 34, sembla molt més remarcable el record batut pel notable avant-centre manresà.

Un delegat de la Federació d'Atletisme va telefonar des de València, ahir al vespre, dient que la victòria era incerta, ja que hi havia un empat, però que es consultaria la Federació Internacional perquè resolgués.

Això semblarà aviat les curses de regularitat del Moto Club, que es tardarà qui sap quant a saber-ne el resultat.

I a més a més, amb els diners que costa això de l'atletisme, no serveix ni per a resoldre un cas així?

Entre els socis del Barcelona hi havia un cert disgust perquè s'havia combinat el partit amb l'Espanyol per al dimecres. Deien que en vigíles de campionat calia no exposar-se. Afegien, però, despectivament:

"Es clar que havent de jugar amb el Múrcia el perill no és gran."

Ahir, després de saber que el Múrcia havia guanyat al València, són molts que no veuen venir el partit amb tanta tranquil·litat i tornen a rondinar del dissortat acord de la Junta.

Els tècnics deien que el cross de València el guanyarien els atletes catalans, puix que el recorregut era extremadament fàcil.

Això no fa més que posar més en ridícul el trist paper que allí s'ha fet.

Si fòssim periodistes com alguns que escriuen en certes publicacions, d'això que anem a explicar en faríem un article amb un títol que digués: "Pedro Puig o la ingratitude".

Aquest Puig era "poulain" d'En Parent, el manager més desinteressat i bona persona que hagi mai existit. Es clar que En Puig no va arribar mai a ésser un estilista, però no pas per culpa del manager, el qual no planyia cap esforç.

Quan En Parent li ha tingut En Puig ensenyat, aquest li ha fugit. El Ninyerola va parlar amb ell, li va passar, com aquell que no hi dona importància, la mà tres o quatre vegades davant dels ulls, i el boxador va quedar enlluernat com una alosa amb els cils de got i les promeses verbals amb què l'ex-caporal

cada oda al tremp de la raça llatina—que no la constituïen solament els capellans, com es pensava aquell regidor terruista de Badalona — que n'hi hauria ben bé per llogar-hi cadires.

Cal comptar que de seguida el nom d'Uzcudun serà donat a un carrer o altre de cada un dels pobles de la Península, i adhuc a Sarrià treurien un nom del que ara acaben de posar, i tindrien el carrer d'Uzcudun perquè als seus veïns els acabés de rodar el cap.

Comas i Solà donaran el nom d'Uzcudun al primer planeta que descobris: el P. Longinos Navas, a la primera papallona nova que trobes. A més a més, sortiria Panis Uzcudun, dun, i ens trobaríem l'Uzcudun fins a la sopa.

Es qüestió, doncs, de començar-se a preparar i prendre mesures, perquè tothom vagi acostumat-se a la idea d'aquest gros trasbals, ja que de vegades aquestes coses reprehen si vénen sobtades.

De moment, felicitem els bons, i els llatins en general, si és que ho voleu així, perquè encara que el base, naturalment és celta, hi ha tantes ganes de tenir un o altre que quanyi i de poder celebrar victòries, que això de les races molts diuen que és cosa de més o menys, i si arriba el combat Uzcudun-Tunney, diran que Uzcudun simbolitza els llatins... Ei, si guanya! Que si fos vençut, llavors no hi voldran saber res, i diran que la raça celta perd.

August Berenguer

El nou enfilall

LA REMARCA: Hem llegit la remarca publicada en el darrer número de L'ESPOT CATALA a propòsit del cas Flaquer-Morales. L'actitud del directiu al·ludit en aquesta remarca ens fa pensar amb el parlament d'un batlle de Vilassar. Amb la diferència que el directiu volia parlar com delegat d'un Club fora, i ara com a President d'un Club local, mentre l'alcalde — possiblement imaginari — comença el seu discurs fent constar que ell era el batlle de Vilassar i parlava per Dalt i per Baix...

EL PROGRES DEL TENNIS: El nostre esport progressa. Ningú no pot dubtar-ne. Abans ens moríem de fastí. Ara, amics, ara... JA ENS BARALLEM.

ANDREU A LA COSTA BLAVA: Andreu se'n va a la recerca de noves tècniques. A la tornada portarà en l'esguard unes estranyes trajectòries i uns "cuts" inversemblants. I si els seus afanyos purament espirituals es materialitzen qui sap si Andreu arribarà amb la maleta plena de bales forma "ou", que ve a ésser l'ideal del seu "trip" tennístic.

furriel dels sediciosos mexicans fascina els boxadors.

Un dia o altre explicarem la liquidació de l'ecurie Ninyerola, però mentrestant, En Parent s'ha quedat desolat davant de tanta ingratitude i inconstància.

El nostre amic Domènec de Bellmunt, que quan els esdeveniments s'ho porten ens tramet cròniques des de París, ha publicat "Una ànima vençuda", novel·la seguida de tres contes.

Hom ha dit que començar aquest llibre és no deixar-lo fins a l'última ratlla". Ho hem provat, i ens en hem convençut.

Tant la novella com els contes que la segueixen, tenen gust de cosa viscuda, i algunes vegades autobiogràfica, la qual cosa sempre afegeix interès a les narracions.

Els Federatius d'Atletisme ahir al vespre ja convidaven amics i periodistes al lunch d'aquest vespre, per celebrar els ben modestos resultats aconseguits pels atletes catalans al cross de València.

Ja són ganes de divertir-se sense gaire motiu!

La Comissió Esportiva de la Federació de Fútbol, després de tres setmanes d'estudiar a fons la protesta presentada per l'Espanyol sobre el seu partit amb el Gràcia, ha acordat que no hi hauria lloc a variar el resultat que donà el dit encontre.

Ens apremem a fer observar que aquest acord ha estat pres, quan ja no hi havia res a fer, referent al Campionat.

La Federació Castellana, per a resoldre una protesta que, basada en un cas exacte a la de l'Espanyol, va presentar l'Athlétic de Madrid, va trigar tres dies justos a rebutjar la protesta.

No pot negar-se que l'actitud dels nostres federatius ha estat de molta... "gal·lardia".

En el campionat escolar de fútbol, que aquests dies s'està jugant, s'ha observat que en Lorca, defensa dels Enginyers, jugant contra els Perits, ha estat el que ho ha fet millor, però sense gens de netedat.

Un dels contraris es venjava dient-ne

Segueix a la pàgina 2

PROFESSIONALISME: Comprenç i fins m'explico que es parli de sancions. Les desqualificacions fins a cert punt són saludables. Contra l'opinió de molts, entenc que la desqualificació d'en Juanico va fer bé al tennis. Moltes raons m'empenyen a parlar així. Però si us plau deixem-nos de professionalisme per ara. El professionalisme ha d'ésser considerat "tabú" per nosaltres.

"LAS NOTICIAS": Quan altres diaris de més tiratge i més pretensions esportives oblidin el tennis i les seves coses o bé es limiten a publicar "notas suplicadas", "Las Noticias" no passen per alt cap nova referent al nostre esport i el tennis sempre ocupa en les seves planes un lloc preferent. Cal agrair-ho i tenir-ho present. Almenys que es vegi que hi ha qui s'adona dels uns i dels altres...

XIU-XIU: Tilden ve a Europa, i possiblement visitarà Barcelona.

Alonso passarà una llarga temporada a Espanya. Alonso és en la actualitat el trenca-closques dels crítics arreu del món. Els uns el col·loquen en quart lloc dins la classificació mundial. Altres en el número 15 o 16. Són més, però, els darrers que els primers. Ens plau, doncs, saber que aviat sortirem de dubtes. Flaquer, Juanico, Sindreu seran un bon termòmetre aplicat a Alonso.

Suzanne Lenglen està desesperada. Sembla que els milions s'han convertit en mils i encara... més desesperat està, el promotor de la tombarella graciosa de la senyoreta Lenglen... L'homena pensa que quan un amateur es decideix a cobrar esdevé tan perillós que no s'atura fins a demanar la lluna... en forma metàl·lica. El pobre Mr. Pyle n'ha fet una ben trista experiència.

Sembla que els alemanys prendran part en els concursos que, ens diuen, han de celebrar-se ben aviat a la costa Blava. Interessantíssim.

Nosaltres pensem en l'espectacle d'un match França-Alemanya—el primer que es fes amb caràcter oficial—que podria jugar-se a Barcelona al mig d'una plaça de braus... Preus populars... Gran propaganda... Ressó arreu del món... Sols ens manca gent d'empena. I això és tant difícil de trobar ací! Però tot parlant-ne hem viscut un bon moment. I aquest... aquest ningú no ens el treu.

POLÍTICA DE CLUB: La política de Club amb els seus defectes—envages, maniobres, subterrànies, crítiques, parcialitat—és una cosa necessària per al desenvolupament de l'esport tennístic. Quan la baixa política de Club no existeixi, ja farà temps que no hi haurà jugadors de veritable valua i molt més temps que la pintoresca comèdia dels nostres directius haurà deixat de representar-se.

DEL COPEN-BARCELONA ENCARA: Deia l'un: "Renoi, 16 a 3. Si arriben a jugar en Flaquer i en Morales, no sé pas què hauria passat."

"Doncs, mira" — responia l'altre — "segurament haurien quedat 16 a 3 sota zero."

P. S.: Des de les planes d'"El Mundo Deportivo" el senyor P. G. comenta extensament un paràgraf del treball "De la importància d'ésser tennista" publicat a L'ESPOT CATALA.

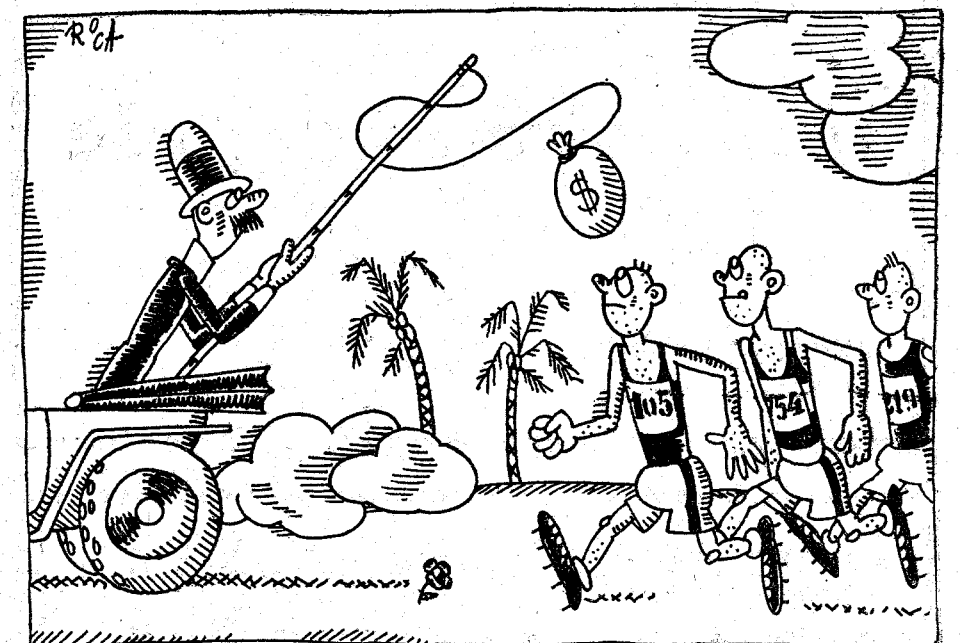
Com molt bé suposa el senyor P. G., no hi ha en les meves paraules cap concepte feridor per al nasle esport de la natió. Esport que sempre he admirat i que practico en la mesura de les meves forces.

Agraeixo, doncs, totes les afectuoses paraules que el bon company m'adreça i sento només que en un punt no podem arribar a un total acord.

El senyor P. G. sembla alegrar-se que el tennis de postal deixi pas a la natió geogràfica de gran espectacle.

En canvi jo deploro que allò que voldria ben lluny del tennis, ara sembli cercar la companyia del noble esport que ocupa les activitats del meu gentil "contrincant".

Fivaller

FRUITA DEL TEMPS

Vet ací un mitjà que, segons el nostre dibuixant, donaria uns resultats altament positius per tal de decidir els nostres atletes a guanyar totes les proves en les quals prenguin part.

REMARQUES

Ve de la pàgina anterior

a grans crits que havia estat jugador de l'Espanyol, i que té tant de bon futbolista com d'estudiant aplicat, puix ja fa tres anys que està encallat en el segon curs de la carrera.

* * *

En el partit d'abans d'ahir, Sàlvia, dels Enginyers, va haver-se de retirar del camp, lesionat. En tornar-hi a entrar, el públic aplaudia una de les moltes atzagaiades de l'àrbitre. Comorera petit; però Sàlvia es va pensar que l'ovació anava per ell, i vinga saludar a tort i a dret.

* * *

Tothom que hagi volgut, s'haurà assabentat que l'Universitari va resultar vencedor del campionat escolar d'hockey, després de vèncer el Polo per 3 a 1. Així, doncs, ha sorprès (als pocs que no han vist) que l'"A B C" retoles la notícia donant el Polo com a guanyador del dit campionat.

* * *

De totes maneres, la decisió ha estat retardada perquè ha costat molt de dur a terme la informació prop dels jugadors de l'Espanyol.

Segons ha explicat un membre de la Comissió Esportiva, en demanar a Zamora que respongués a les preguntes de la informació, el "guardameta nacional" va dir que no tenia ni cinc minuts de temps, d'enfeinat que estava. El de la Comissió insistí: —Home, només cinc minuts.

—No pot ésser de cap manera—respongué Zamora—. Ara mateix he d'agafar el cotxe i anar-me'n a filmar a Benicàssim, on m'esperen trenta dues persones.

* * *

Al Comorera petit li tocà abans d'ahir d'arbitrar un partit del campionat escolar de futbol. Tot esperant que arribi l'hora de començar, està enraonant en un grup, enraonant de coses de futbol, naturalment. Entre altres coses deia que tot i arbitrar partits de promoció, principalment, mai no li havia tocat el rebre.

Durant el partit, la indignació i els insults dirigits a l'àrbitre varen marcar un "crescendo" fortíssim, i un cop acabat, en Comorera va aprofitar un moment de distracció general per desaparèixer del camp. Quan alguns buscaven l'àrbitre, i no pas amb intencions de fer-li un homenatge, precisament, no es trobava enlloc en Comorera cadet.

El cas és poder seguir explicant que no li ha tocat mai el rebre, a desgrat dels mèrits contrets.

* * *

En el darrer ple de la Federació de Futbol, s'havia de procedir a discutir l'apellació presentada per la Unió Esportiva de Girona contra les sancions imposades pel "Provincial" amb motiu del partit jugat amb el Palafrugell, afer que ha fet parlar molt.

El senyor Ferrer Vilches (aquell del sabó, que encara fa escuma, per bé que no se'n hagi parlat gaire) va trobar delicat que el president de Girona estigués present al ple havent-s'hi de tractar d'aquell assumpte. Un federatiu hagué de recordar al conegut "Viajero" que quan es va remoure l'afer del sabó, hom va permetre assistir a les sessions el president del provincial al qual ell pertany.

En Ferrer Vilches, purità com sempre, vetllant per la llibertat i puresa de les discussions, va demanar que es passés a votació si el dit president podia estar present o no. Va perdre la votació, i el Girona va poder defensar-se, però es va provar una vegada més, l'escripulositat i delicadesa que el "Viajero" posa en tots els seus actes i que els de Sitges no sabran agrair mai prou.

* * *

Com molt bé explica Crítics en el lloc corresponent d'aquest número mateix, ahir va perdre Girones.

Tramatem el nostre condol al poeta Josep Maria de Sagarra.

* * *

El campionat peninsular de cross-country ha desfet tots els optimismes que havien fet suposar tots els pronòstics

El biscaí Palma, vencedor en les individuals

No cal ni dir-ho. El resultat que se'n ha tramès des de València, gairebé ens desconcerta, i una vegada més hem de convenir que no es poden pas fer pronòstics ni encara menys mostrar-se massa optimista.

Abans de començar la cursa d'aquest campionat peninsular, ho confessem, les nostres esperances eren totals. No era pas per menys tota vegada que els homes que allí es desplaçaren per a defensar els colors de la nostra Federació, eren de prou reconeguda qualitat, confirmada per molts d'ells en últimes i recents actuacions.

Però davant dels biscaïns, hagueren de sucumbir, almenys pel que als primers llocs respecta. El recorregut que més semblava havia d'afavorir els catalans, ha estat tan bo per aquests com per als biscaïns, car tant Palma com Oyarbide, primer i segon classificats, es mostraren immillorablement preparats i tan ràpids com els nostres. És a dir, més ràpids perquè els vengueren.

La tàctica dels nostres homes es comprèn quina hauria estat de seguida que hom mira la llista de classificació. Tots cinc homes que entraren en l'equip ho feren fins al novè lloc de la classificació general. Això sol, ja diu que gairebé només miraren d'aconseguir el triomf per equips, vist el fracàs rotund de Gràcia i la mala forma de De Miquel i la indisposició de Palau. Però ni això que acabem d'indicar pogueren aconseguir d'una manera prou categòrica, ja que segons referències que ens arriben a última hora, no està pas ben definida la classificació, tota vegada que no se sap si a Carreres l'aragonès, pot comptar-se'l en cinquè lloc, ja que ell era el sol que hi anava per l'individual i entrebancava la clas-

manat, fins pocs minuts abans de la sortida, i només amb banderetes, mal colocades, i sense un sol control per a evitar que algú es distés.

També va mancar la publicitat necessària i el públic no va respondre, essent molt poc el que va acudir a presenciar la lluita.

LA CURSA. — El marquès de Sotelo va disparar el tret de sortida a les 11'20. Varen donar dues voltes al camp i de seguida va començar la cursa cap el trajecte de fora.

Des dels primers moments, anaren al cap Palma, Ayarvide i Campo, biscaïns i Tapies, Arbuli, Palau, Ramon, Gil i Bellmunt, catalans, i junt amb aquests l'aragonès Carreres. A la primera volta varen passar junts els tres biscaïns anomenats i en aferissada batalla, els catalans Tapies, Palau i Gil. Poc després, anaven altres catalans, Penya biscaí, i Carreres i a molta més distància els representants de les altres Federacions.

La segona vegada que passen per davant de les tribunes, els bascos porten avantatge, car

FIXOLINA CANIGÓ FIXA I CONSERVA EL CABEL

Palau i els altres representants catalans, llevat de Tapies, estan esgotats pel fort tren imposat pels viscaïns i queden darrera.

No obstant, sembla que la classificació per Federacions hagi d'ésser per Catalunya però no va ésser així, per l'esforç final fet per Penya i Andrés, que varen millorar alguns llocs, donant així la victòria als seus.

A les 1'53 es va veure aparèixer a Palma, qui va entrar a la "meta" en mig d'una gran ovació i a uns 50 metres Oyarbide, i amb menys diferència Tapies.

No consignem els temps exactes del primer ni dels altres, perquè no es varen prendre (un altre detall de l'organització).

LA CLASSIFICACIÓ GENERAL

1. Amador Palma (biscaí). 38 minuts.
2. Jesús Oiarbide (id.) a 50 metres.
3. Salvador Tapies (Catalunya), a 50 metres.

CICLES I ESPORTS BENEDID

Les darreres creacions

Aragó, 270
Telèfon 243 A

BARCELONA

4. German Campo (Biscaia).
5. Dionisi Carreres (Aragó).
6. Pere Arbuli (Catalunya).
7. Miquel Palau (id.).
8. Joaquim Gil (id.).
9. Miquel Ramon (id.).
10. Artur Penya (Biscaia).
11. Ramon Bellmunt (Catalunya).
12. Domingo Tornell (Castella).
13. Joaquim Miquel (Catalunya).
14. Miquel Cialceta (Guipúscoa).
15. Angel Andreu (Biscaia).
16. Climent Cadenes (Guipúscoa).
17. Vicents Soto (València).
18. Ramon Martínez (id.).
19. Martí Serra (Catalunya).
20. Salvador Garcia (València).
21. Ignasi Bada (Biscaia).
22. Salvador Martín (Castella).
23. Anicet Arrizabalaga.
24. Segon Liano (Montanyesa).
25. Fidel Acebal (Guipúscoa).
26. Basili Ginés (Castellana).
27. Josep Valcárcel (Múrcia).
28. Jesús Moya (Biscaia).
29. Venanci Azcarate (Guipúscoa).
30. Fructuós del Rio (Castella).
31. Pere Corrosteigui (Guipúscoa).
32. Josep Hernández (València).
33. Lluís Archelós (València).
34. Manuel Fernández (Castella).
35. Guillermo Gómez (Castella).
36. Manuel Lora (València).
37. Simon Salvat (València).
38. Josep Pili (València).
39. Maties Sanjoso (Montanyesa).
40. Lluís Cejas (Castella).
41. Emili Ferrer (Catalunya).
42. Josep Belda (València).
43. Alfons Ardit (Múrcia).

VULCANITZACIÓ de neumàtics i càmbers

PATENT N.º 89,716

PERE GINER

CORTS, 669 bis. - Telèf. 1185 S. P.
(entre Roger de Flor i Nàpols)

BARCELONA

Camiseria F. VEHILS VIDAL

GRANDIOSES REBAIXES EN
SWEETERS, PULLOVERS
I ABRICS DE NEN

Gabanyes d'home

FORA DE PREU

Portal de l'Àngel, 2
Plaça Universitat, 7

44. Ignasi de la Torre (Catalunya).
45. Florentí Carivell (Regiment d'Alcàntara).
46. Miquel Castanyeda (Montanyesa).
47. Fidel Sánchez (id.).
48. Marcial Marimon (Catalunya).
49. Félix Anton (Montanyesa).
50. Josep Domènech (València) fins a 72 classificats.

CLASSIFICACIÓ PER EQUIPS

1. Biscaia, 1-2-4-10-15—32.
2. Catalunya, 3-6-7-8-9—33.
3. Guipúscoa, 14-16-23-25-29—107.
4. València 17-18-20-32-33—120.
5. Centre, 12-22-26-30-34—124.
6. Montanyesa, 24-39-46-47-49—205.

GRUPS MILITARS

Regiment d'Alcàntara

6-11-13-45-59—134.

Regiment de Mallorca

50-60-61-64-65—383.

NOTA. — Respecte la puntuació per equips, sembla que no se sabia si la classificació de l'aragonès Carreres, que era l'únic que corria per la seva Federació, havia de comptar-se, car

Depuratiu SEMIS

L'únic indicat per a

malalties de la pell

De venda Segala i Farmàcies

de no comptar, els catalans guanyarien un punt i haurien quedat empatats amb els biscaïns.

COMENTARIS

La cursa ha constituït un gran triomf per a Biscaia i molt merescut, per la baixa forma que han demostrat tenir els catalans.

Palma, Oyarvide i Campo, valen per tot un equip i amb les seves grans facultats han dominat als seus adversaris, que també en part estaven massa confiats.

L'equip català, mal preparat, no ha donat el rendiment que s'esperava. Sols mereix molts elogis, Tapies, el qual va lluitar sol amb tres adversaris i va aconseguir de no ésser batut per tots tres.

Guipúscoa no ha fet res de particular; era d'esperar més dels seus representants. València ha obtingut un bonic triomf degut als pocs

Ernest F. C. Witty

Carrer Aragó, 261
BARCELONA

La millor casa
en articles per a tots els esports.

mitjans amb què comptava. Castella, ha estat batuda en la seva normal classificació, per les seves poques possibilitats a jutjar per la forma que han demostrat posseir.

L'aragonès Carreras ha fet un esforç magnífic.

De la Federació muntanyesa, amb la llur escassa participació, no es podia esperar més, Múrcia, tant sols amb dos representants, ha tingut un gran èxit, classificant-se en mig dels millors. Igual Valcárcel que Ardit, són homes que valen.

La lluita entre els equips militars, coneguda la brillant participació dels seleccionats catalans del regiment d'Alcàntara, era d'esperar que el triomf fos per ells, com així succeí.

FEBOL

La derrota del València a Múrcia, va ésser deguda a l'ex-sabadellenc Zamora

Múrcia.—Al camp de la Condomina, ple de públic, entre el qual abundaven els valencians, va jugar-se aquest partit.

El València era format per:

Pedret (debutant), Reyes, Ganyobé, Roca, Molina, Amorós, Rius, Ródenas Montes, Urrutia (segona actuació), Sánchez.

El Múrcia era format per:

Josep, Flores, Vaso, Josechu, Prats, Marcos, Castelló, Alvarez, Zamora, (l'ex-sabadellenc), Castro i Julio.

Arbitrà el madrileny Escartín, el qual va fer un arbitratge dolent, bé que imparcial.

El València, malgrat el comportament tot-hora correctíssim del públic, va jugar cobert per la mala anomenada que s'havia fet córrer

PAGEOL vence la blenorragia

respecte als camps murcians. I aquest estat d'esperit es va reflectir en el joc, sempre desencertat.

Aquest desencert fou aprofitat pels locals, que aconseguiren dos gols per mitjà de Zamora i de Castro.

Els valencians, després, aconseguiren un gol, gràcies a Urrutia. Tots a la primera part. Aquest i Rius foren els dos únics elements de la davantera que varen mostrar una mica d'eficàcia. La línia mitja fou nul·la. Garrobé i Pedret foren els millors "valencians". Els pitjors foren Montes i Ródenas. Tothom és d'acord en dir que l'exclusió de Cubells, encara que en decadència, ha estat greu error.

El Múrcia, sense fer un gran partit, es mostrà tota la tarda com un enemic perillósíssim. De no mitjançar l'encertadíssima tasca de Pedret, hagués aconseguit més gols. Sobressortiren Josep, Zamora, Castelló i Alvarez. Prats (ex baracaldès), el millor.

IMPRESA ROMANA
Tel. A-5256 Barcelona

HOSPITAL, 97, INTERIOR

OROCREMA FAMÓS SABÓ D'AMETLLES

USEU-LO!

Es el millor tractat
de bellesa de la pell

BADALONA

PARALLADA

Es una
producció
de

ELS
PERFUMS
DE TASARA

Llegiu!!

el recent llibre de
Domènec de Bellmunt

Una ànima vençuda

Obrir-lo vol dir no deixar-lo fins a l'última ratlla.

Llegir-lo és passar una estona agradable i distreta.

La vida parisenca, atractiva i misteriosa, trista i alegre, hi és descrita per l'autor amb una rialla als lavis....

Llibreria Catalònia
17-Plaça de Catalunya-17

Joieria, Argenteria, Reloieria

JOAN BOIX

El Regulador

OBJECTES PER A REGAL, COPIES, PREMIS

Carme, 1 i Rambla de les Flors, 37
BARCELONA

L'onzena jornada del Concurs d'Hivern

La lluita d'aquesta jornada anava a càrrec dels equips Serra i Ludwig. El resultat ha variat una mica les situacions dels equips que aspirin al tercer lloc, ja que ara la igualtat de punts fa difícil saber que l'abastarà. Fins ara l'equip Serra semblava el més probable, però l'ensopada d'ahir l'hi dificultarà una mica. En canvi l'equip Ludwig ha guanyat molt i queda col·locat en una excel·lent posició per a aconseguir-lo.

La victòria dels veterans té, doncs, un mèrit doble, puix a més de vèncer un qualificat equip, obté una bona posició dintre la classificació general. La denen principalment a les excel·lents curses de Mantell en els 200 m. Maas en l'esquena, Granados en els 100 over, i sobretot en el partit de waterpolo en el qual demostraren posseir un gran conjunt. L'equip Serra, malgrat haver perdut, demostrà una vegada més tota la seva valua.

Els resultats tècnics foren:
100 m. lliures. — Leon, que donà 4" aconseguí guanyar a Ludwig en fer, respectiva-

Per a vestir elegant heu de comprar a la
PANYERIA PEREZ
Hospital, 15 i 17

ment, 1' 29" 6-10 i 1' 31" 9-10. Torras, que donà 8" féu el tercer amb 1' 32" 4-10.

100 m. esquena. — En Serra, que cada cop ho fa millor, no es deixà guanyar per Maas malgrat l'excel·lent cursa d'aquest. Peren, respectivament, 1' 39" i 1' 42" 5-10, havent donat el darrer 5" d'handicap. L'Arnó féu 1' 43" 3-10.

100 m. braça. — Molt ben portada aquesta cursa per Bretos qui donava 10", i en la qual aconseguí vèncer en fer 1' 44" 6-10. L'Artal, en donar 2" féu 1' 45" 3-10. Rebollo féu 1' 47" 2-10.

100 m. over. — Cursa excel·lent de Granados, qui malgrat donar 11" va vèncer fent 1' 40".

SERVEI DE RECAMBIS

BSA

TALLERS

VICENTS LLORCA

GIRONA 159
TELÉF 2004 G
BARCELONA

Serra féu 1' 42" 1-10, en donar 5". Ludwig i Torras feren, respectivament, 1' 45" 3-10 i 1' 52".

200 m. lliures. — Els darrers moments d'una gran emoció, degut a l'escassa diferència en les arribades, com ho demostren els temps assolits. Mantell fou, però, el gran triomfador. Arribaren amb aquest ordre: Mantell 3' 44" (48" h.), Zimmerman, 3' 44" 9-10; Artal, 3' 45" 1-10 (29" h.); Asensio, 3' 46" (30" h.); Leon, 3' 46" 2-10 (23" h.), i Rebollo, 3' 50" (18" h.).

Waterpolo. — Fou un partit fortament disputat, sobretot en la primera part, en la qual l'equip Ludwig solament pogué aconseguir igualar l'handicap de dos gols que donava al d'en Serra. Aquest es tancà massa a la defensiva i això fou causa de que els hi marqués fins a sis gols més en la segona part. L'equip Ludwig féu gala d'un conjunt força remarcable. L'altre tot ho fià a l'entusiasme i perdé ocasions excel·lents de marcar. Els equips eren: SERRA, Arnó, Solà, Torras, Asensio, Sauri, Cerny y Cánovas. LUDWIG, Cruells, Maas, Vilamala, Granados, Rosich, Gibert i Ludwig. Arbitrat Basté.

Puntuació. — L'equip Ludwig conseguí en conjunt 26 punts per 21 en Serra.

El Concurs de l'Atletic

Per fi, després de dos diumenges de suspensió de les proves de natació, pogué tenir lloc ahir el programa complet. L'esplendidesa del dia, junt amb el perfecte estat del mar, serví de decoració escènica a la lluita que s'entaulà, sobretot, en la cursa de 60 m. lliures i darrera sèrie, en la qual s'enfrontaren tots els asos de l'Atletic, i de l'Arenys. Les proves foren:

Salt de llargada sense impuls. — Va aconseguir el primer lloc i davant de 22 classificats, en Francesc, de l'Arenys, que saltà 2'70"; Tello ho féu 2'61"; González i Rosi, 2'60"; Francesc, 2'53"; Juvilla, 2'52"; Bataller i Millet, 2'51"; Diaz, 2'48"; Artigas, 2'42", etc.

60 m. estil lliure. — En sortí vencedor en Pellicer, de l'Atletic, fent 42". En Francesc féu 42" 1-5; Artigas, 44"; González, 44" 2-5; Francesc, 49" 4-5; Domingo, 50" 3-5; Millet, 51"; Sierra, 51" 1-5; Diaz, 51" 2-5; Renom, 53" 3-5; etc., també fins a 22 participants.

La reunió familiar d'ahir a Sans

Una gran exhibició de l'Espanyol com a «sprinter» i una magnífica cursa de Bachero entrenat per Rubio, els quals es feren ovacionar

La Unió Esportiva de Sans, amb aquell entusiasme que caracteritza els seus dirigents, va combinar ahir al matí un excel·lent programa ciclista. Interès en els "matches", un sol que convidava, hora oportuna ja que a la tarda hom podia anar lliurement al futbol o a la boxa, preus ben populars... Mes alí, que ni així s'aconseguia remoure l'afició esportiva.

Què s'ha de fer, doncs, perquè aquesta sàpiga aplegar-se al voltant d'una pista i aprengui a engrescar-se amb l'emoció del ciclisme? Hom no ho sap exactament, perquè el resultat d'ahir, vist l'escàs públic que hi assistí, fora descoratjador... Si no hi haguessin aquests xicots de Sans, que capitanejen en París i en Torres, que s'han fet els leaders de la persistència ciclista.

Es clar que si no existís entremig el problema financer, sense el qual no pot fer-se res, si no pot comptar-s'hi, hom hauria de dir que els que més hi perden foren els que deixaren d'anar-hi. La reunió, repetim-ho, tingué un gran interès, i en ella poguérem admirar una cursa magnífica de Bachero (a la segona volta), magistralment conduït per en Rubio, indubtablement l'home que per sentir més l'atractiu de la pista, és el que aconseguí fer-vos comprendre amb més intensitat l'emoció d'aquestes belles curses.

Ancen, però, al curs que va tenir el programa:

PRIMERA PROVA DE 25 QUILOMETRES, DARRERA MOTO: (98 voltes menys 186 metres), per puntuació de 4-3 i 1 punt als quatre primers:

A mitja cursa, Rubio, que entrenava a Bachero, va sofrir pana, passant l'Escalet a substituir-lo, però en aquest temps va perdre Bachero bastant temps i amb tot i la bona voluntat de l'Escalet, no van poder recuperar-lo. La victòria fou, doncs, per Saura (entrenat per Faura), que feu una cursa intel·ligent, tota plena de seny i regularitat, característiques pròpies de Faura, l'home que gairebé mai s'aparta un centímetre de la ratlla sobre la qual s'aficiona a córrer.

Acompliren la volta més ràpida amb 15 s. 3-5. La classificació total quedà establerta:

1. Saura, entrenat per Faura, en 28 m. 55 s. 2-5.
2. J. Cebrian, Ferrer, entrenat per Boxader, a 2 voltes i mitja.
3. Bachero, entrenat per Rubio i després
4. Farràs, de Sabadell, entrenat per Figueres.

CURSA INDIVIDUAL D'UNA HORA, PER SPRINTS CADA 10 MINUTS

El tren no fou gaire mogut al principi; pel contrari, hauríem de dir que als corredors semblava com si encara se'ls hagués d'estirar les cames.

La puntuació dels sprints variava a cada dos, en forma ascendent com detallarem més avall. L'heroi de la jornada fou l'Espanyol, xicot de facilitats verament excepcionals i que en tres o quatre ocasions meravellà els espectadors per la seva manera de llencar-se que desorienta al seu contrincant, per més que se li hagi enganxat a la roda o pretengui "tancar-lo".

Hi hagueren dues col·lisions, que afortunadament no revestiren conseqüències greus; la primera entre l'Espanyol i Pere Sans de Reus (que abandonà, per ressentir-se de la caiguda) i la segona, ja fou més apoteòsica, perquè dels set corredors en pista, foren cinc els que en forma més o menys aparatosa, s'entortolligaren els uns amb els altres; però afortunadament res de conseqüències greus.

Els sprints foren guanyats de la següent manera:

- Primer sprint: Regnier (5 punts); Fargas (3); Senon (2) i Tresserras (1).
Segon sprint: Espanyol (5 punts); Regnier (3); Fargas (2) i Tresserras (1).
Tercer sprint: Espanyol (10 punts); Fargas (6); Senon (4) i Tresserras (2).
Quart sprint: Espanyol (10 punts); Tresserras (6); Senon (4) i Fargas (2).
Quint sprint: Espanyol (15 punts); Senon (9); Tresserras (6); Fargas (3).
Sisè sprint: Tresserras (15 punts); Regnier (9); Fargas (6) i Espanyol (3).

El resultat per punts s'establí, doncs, com segueix, havent cobert tots ells 121 voltes.

1. Espanyol (F. C. Barcelona), 43 punts.
2. Tresserras (U. E. Sans), 31 punts.
3. Fargas (F. C. Barcelona), 22 punts.
4. Senon (U. E. Sans), 19 punts.
5. Regnier (F. C. Barcelona), 17 punts.
6. Múrcia, Heutson.

SEGONA PROVA DE 25 QUILOMETRES, DARRERA MOTO (complement de la prova anterior, la puntuació de la qual serviria per a establir-ne el resultat general).

Fou emocionant de debò; ja ben aviat hom veié que Bachero i Rubio es disposaven a recuperar en el possible el temps perdut abans i per bé que Saura-Faura, al principi semblava havien d'oposar una obstinada resistència, vers mitja cursa, hom observà certa inseguretat, en Faura, que contrastava amb l'acceleració cada

vegada més forta que premia el seu adversari, finalment desbordada.

Farràs de Sabadell, per pana soferta, optà per abandonar i la classificació d'aquesta segona prova s'establí així:

1. Bachero-Rubio, en 28 m. 14 s. 1-5.
2. Cebrian Farré-Buxadé, a 700 metres.
3. Saura-Faura, a cinc voltes.

Com que els temps de les dues proves se sumaven la classificació general s'establí, no sense vehemens protestes d'en Saura:

Vencedors: Bachero-Rubio, seguit de les altres dues parelles esmentades més amunt, pel mateix ordre.

Oblidàvem de consignar que Bachero, baté el temps de Saura de la volta més ràpida que féu en 1-5 menys. Bachero i Rubio, escoltaren sorollosos i merecuts aplaudiments.

Bottecchia un altre cop

Estem d'enhorabona; el famós as italià torna a Barcelona, el pròxim diumenge, en companyia de Piccin, i la Unió Esportiva ha combinat una reunió a base d'aquests dos noms, i Saura-Espanyol.

També Vay, el famós stayer italià, segon del campionat d'Itàlia de mig fons, prendrà part en la reunió, que volem creure no baurà de celebrar-se en família, com la d'ahir.

EL Sulfopilol
a base de sofre, evitarà la caiguda del vostre cabell

No hi ha més que el
Sulfopilol
medicament científic, que combat les seborrees, causa de la calvicie
I amb res més que amb el

Sulfopilol
tindreu el cabell racionalment net i sà

Flascó de SULFOPILOL
7,50 pessetes

HOCKEY

El Campionat de la segona categoria

Els partits jugats ahir es varen acabar amb aquests resultats:

Universitari B bat el Barcelona : per 3 a 0.

Junior bat al Terrassa per 2 a 1.

Universitari A el Barcelona A, per 3 a 0.

Barcelona D el Catalunya per W. O.

A remarcar l'esplèndida victòria del Junior damunt el Terrassa, favorit en aquest concurs, i la de l'Universitari A sobre el Barcelona A, que adquirí un aire de "pallissa" que poca gent esperava.

Després d'aquests partits, la classificació es així:

	6 partits	10 punts
Terrassa	7	10
Barcelona A	6	9
Universitari B	4	8
Universitari A	4	8
Junior	6	7
Universitari C	4	6
Barcelona C	5	4
Barcelona D	4	3
Galeón	6	3
Catalunya	6	0
Barcelona B	6	0

AUTOMÒBILS

RUGBY

El rei dels cims

Fa coses extraordinàries i quelcom més. Abans de comprar el vostre automòbil tancat, mireu els nous Sedans.

Línies precioses, sòlides carrosseries i estupendament tapissats.

Comparables amb els de 20.000 duros.

Ptes. 6.300 i Ptes. 9.750

Coris Catalanes, 517 i 519

BASKET-BALL

La inauguració del nou camp del F. C. Barcelona

Altament remarcable fou l'èxit assolit pels qui vetllen pel novell esport, al F. C. Barcelona, i que ahir inauguraren el nou camp emplaçat als terrenys del Sol de Baix.

Tots els més petits detalls estaven curosament arranjats, essent el camp tancat i rodejat de cadieres.

La presència al partit inaugural del F. Millan, que com en aquestes mateixes columnes donàrem compte un dia, fou qui importà i implantà el que avui encara poden dir-ne novell esport a casa nostra, i la presència de gairebé tots els components de les Federacions Catalana i Espanyola, donava un caire a la festa veritablement basketbolista, com no recordem pas haver-ho notat en cap més ocasió.

Allí veírem força científics ocupats per a les que en podríem dir *altres personalitats* del basket-ball i fins gairebé tota la junta del F. C. Barcelona.

El lloc del públic fou aviat ocupat pels nombrosos espectadors, uns entusiastes del basket-ball, altres que ho seran.

Almenys així ens ho fa preveure l'entusiasme que en tots despertà el partit jugat, que si no fou dels millors, va ésser força interessant.

El senyor Farré, tesorero de la Federació Espanyola, féu ofrena a l'equip del F. C. Barcelona d'un magnífic banderí en commemoració de la festa. I acabat el partit, el mateix senyor obsequià als membres de les Federacions, premsa i invitats oficialment, amb un lunch, que fou animadíssim.

I com dèiem en la nostra passada edició, ja són dos els camps en els quals es respira sota un ambient únicament basketbalista, i ara fem vots perquè els propòsits del Sans siguin aviat realitzats.

El partit que l'equip blau grana disputà al Tiberghien per inaugurar el camp, fou força interessant. La primera part, sobretot, igualadíssima, malgrat que els del Tiberghien jugaven amb sols sis jugadors. L'entusiasme que en tota lluita posen els gimnastes els permeté acabar aquesta primera part sense que els que contrincants poguessin marcar cap "basket".

A la represa, potser per fatiga (ja que en jugar sols sis jugadors, l'efecte no se sent fins a la regona part generalment) es veieren més dominats per Barcelona i amb un xic més d'encert que a la primera marcaren Modrejo primer i Cardús després, dos "baskets" que els hi valgueren els quatre punts amb que terminaren el partit, sense que els del Tiberghien, ineficaces en el tir, en sabessin marcar cap.

Els equips que s'arrangieraren a les ordres d'en Mir, president del Col·legi d'Arbitres (també hi ha col·legi, eh!) ho feren de la següent manera:

Barcelona: Cortina, Alonso, Llorc, Modrejo, Cardús, Mach i Arnadà.
Tiberghien: Ramos, Sánchez, Elías, Serra, Pícola i Rodríguez.

En acabar aquestes ratlles que se'ns permetí que ho fem enviant als entusiastes que porten la secció del F. C. Barcelona, la nostra més fervent felicitació pel triomf que representa l'haver obtingut un cap especialitzat, bo i encoratjant-los perquè continuïn amb el mateix entusiasme com fins ara, que ben segur ha d'enaltir i popularitzar el novell esport.

Decididament només ens falta que ens ofereixi la visita de l'Hindú Club de Buenos Aires.

Koki

CATALUNYA

A GIRONA

UNIO E. DE GIRONA, 2 — ATENEU E. DE SANT FELIU, 1

Al camp de Vista Alegre s'ha jugat el darrer partit de campionat contra l'Ateneu Deportivo F. C. de Sant Feliu de Guixols, sortint-ne guanyadors els locals, per 2 gols contra 1. Aquest partit és el que havia deixat de jugar-se el dia 13 per haver-lo suspès el Comitè Provincial en espera del fall que recaigués sobre els jugadors, amb motiu dels incidents del partit Palafrugell-Girona.

En Sauri dirigí l'encontre, que per cert féu un excel·lent arbitratge, arreglant els equips de la següent manera:

Ateneu Esportiu F. C. — Soler, Dalmau, Carreró, Romaguera, Coll, Palahí, Estebe, Soler, Estrada, Buxó i Prujà. Com pot comprovar-se jugava l'equip fora complet.

Unió Esportiva Girona. — Puig, Dalmau, Poch, Casas, Codina, Teixedor, Pol, Balança, Vinyes, Roca i Escuder. L'equip local, jugava amb tres reserves, sense que volguem dir amb això, que aquestos no ho hagin fet tan bé com els titulars.

No hi hagueren ni dominats al dominadors. El domini fou molt alternat, car tan aviat es veia la bala a un costat com a un altre.

La tècnica, com si diguéssim, dels dos equips és totalment diferent, perquè mentre el de l'Ateneu fan joc ràpid i fogós, els locals s'entrenen, en fer filigranes i això moltes vegades dificulta el rematar la jugada amb rapidesa, per, tenir temps de col·locar-se tot seguit el contrari, que mai quedà arressagat

Els partits amistosos d'ahir

U. E. DE SANS I MARTINENC EMPATEN A UN GOL

Aquests dos populars cercles concertaren un partit amistós que va jugar-se el diumenge al camp del Sans. Tots dos equips s'arrangieraren incomplets, mancant al Sans alguns dels seus millors elements. Això, però, no fou obstacle perquè el partit fos animat; car les forces estaven equilibrades, com ho remarca el resultat nul obtingut.

Aquest resultat, però, d'haver jugat la davantera del Sans amb més decisió, s'hauria decantat sense cap dubte al seu favor.

Així mateix el Martinenc, que va dominar durant bona estona del primer temps, va patir del mateix defecte, ja que poden marcar, deixà transcorrer el temps sense fer-ho. Altrament aquest equip és desconcertant. Amb tot i jugar al grup B, el seu joc s'emmarca perfectament al que es practica al grup superior. La manca, però, d'aquell entusiasme que tanta fama li valgué perjudica el joc.

El segon temps va sofrir l'atac obstinat del Sans, que en repetides ocasions vorejà el gol. L'encert de Prats, que féu bones parades i en general complí, els evità més d'un disgust. Amb tot no pogueren privar que el Sans marqués un gol, obra de Soligó. Aquest gol animà els sansencs, que desentortellaren un joc molt precís amb passades llargues als extrems que els defenses vermells força feina tingueren a con-

FIXOLINA CANIGÓ
FIXA I CONSERVA EL CABELL

trarrestar. Al seu torn els jugadors del Martinenc, també es llencaren a l'atac en recerca del punt anhelat. Aquest gol no tardà a produir-se, després d'un complicat batibull que Avenant aprofità, no podent el porter Andreu fer res per deturar-lo.

Aquest empat, que igualava la partida, donà per uns moments certa violència al joc, que l'àrbitre Aramburu va tallar amb oportunitat. El Sans, desitjós de millorar el resultat, s'emprà a fons i donà molta feina a la parolla Corbi-Vinyes; amb tot arribà al final amb el resultat conegut.

Els equips estaven formats per:
U. E. Sans: Andreu, Cendra, Moliner, Abat, Soligó, Calvet, Fandos, Besolí, Yalls, Martínez, i Oliveres.

Martinenc: Prats, Corbi, Vinyes, Baté, Colomines, Creixells, Fuentes, Novell, Gràcia, Avellanet i Rodri.

CAMISERIA

FITO

BARCELONA

Especialitat en la mida

Tall sistema americà

PREUS BARATISSIMS

Jaume L. 11 **BARCELONA**

ESPANYOL, 3 — JUPITER, 0

Malgrat d'haver publicat l'Espanyol diverses gasetilles de que jugaria al seu camp, el reserva seu amb el primer equip del Júpiter, ahir al camp del club real només vàrem veure un reserva del Júpiter amb tres jugadors del primer equip.

degut a çò que hem dit. De totes maneres, els nostres davanters, no tots, han jugat amb certa apatia, que féu que el partit tingués certs moments avorrits.

No obstant, cal reconèixer que l'actuació del Sant Feliu va ésser bona i que ha costat molt d'imposar-los el joc dels gironins, havent posat en perill, moltes vegades, la porta defensiva per en Puig, qui per cert, va demostrar que és un digne substitut d'en Gauchia.

Dels forans, tots feren una bella partida, per bé que en certs moments emperaren un joc bon xic dur.

Dels locals, porta, defenses i mitjos feren una bella partida però no així els davanters que llevat de Escuder i Roca (aquest últim ens agrada més d'extrem que no d'interior) jugaren amb certa apatia i sense gaire encert.

De totes maneres, de moment el Girona està en segon lloc del campionat, tot i jugant sense quatre dels elements del primer. De tornar-se a repetir els partits de Palafrugell i pot ésser el d'Olot, ja veuríem qui seria campió.

(N. de R. — Després del fall recaigut en el darrer Piè de la Federació, sobre l'apellació de Girona referent a les sancions imposades pel Comitè gironí, a conseqüència dels incidents del partit amb el Palafrugell, no hi ha lloc a repetir cap partit del jugats per l'U. E. de Girona, i per consegüent, aquest Club queda en el segon lloc).

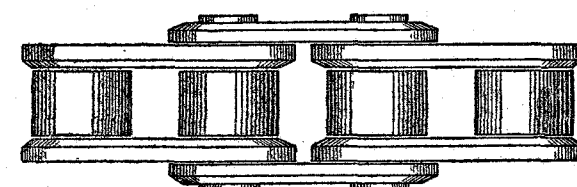
AL CAMP i a la CIUTAT

AMB UNA LAMPARA DE MA
I PILA ELÈCTRICA

LOT

TINDREU LLUM BLANCA I PERMANENT
A TOT ARREU

Passeig de Sant Joan, 17 - BARCELONA

CADENES COLUMBIA
per a bicicletes,
motos, camions, etc.

Agenci exclusiu: E. Coriès Pascual coris Catalanes, 672 - Barcelona

Báscales Arques per a Cabals Pibernat

Carrer de Parament, 9

BADALONA, 2 — JUPITER, 1

Al camp del Júpiter tingué lloc aquest encontre entre els dos equips veïns, el qual no passà d'ésser un de tants sense pena ni glòria, mig per la presentació d'elements nous, mig per la irregularitat amb què ambdós bàndols es presentaren a la lluita. El primer temps fou caracteritzat per una renglera d'alternatives, que vol dir una manca de domini ferm per cap de les dues bandes. No obstant, els atacs del Badalona es feren força més persistents que els dels seus contraris, per raó d'una certa solidesa defensiva de la línia mitja, en la qual poguérem veure una feina ben apreciable de Gamis i Vinyes. Llústima que en repartir el joc no tinguessin el mateix encert.

En canvi, la línia mitja del Júpiter, revelà ben poca activitat, per la qual cosa la defensa va haver de sostenir tot el joc; en aquesta línia Martín féu un bon paper i Soler demostrà tenir bona talla de defensa per la seva serenitat. La davantera no es vegé prou proveïda si hom es fixa en les ganes que demostrava tenir d'entrar en acció.

Garriga apuntà el primer gol del Badalona i Reix convertí una bola recollida de Callicó en el gol que determinà l'empat.

Al segon temps, sense deixar d'ésser mediocre, el joc prengué una característica ben distinta. El Badalona perdé qualitativament molt terreny, mentre la línia mitja del Júpiter perdé força de la seva anterior apatia i la davantera aconseguí posar-se molt més en acció que a la primera part. Per aquesta raó els atacs del Júpiter esdevingueren la nota de més interès, malgrat de veure's neutralitzats

FIXOLINA CANIGO FIXA I CONSERVA EL CABELL

per la lentitud dels elements interiors. De tota manera cal elogiar l'activitat de González.

A més a més del poc interès que mantingué el partit en una tònica mancada de color, cal esmentar en sentit de censura per la manca d'esportivitat i d'educació alguns actes desagradables de Forques, qui apuntà el segon gol del Badalona rematant un córner.

Àrbitra Arribas i s'arregleraren així:
Badalona: Bru, Borrás, Folch, Rodrigo, Gamis, Vinyes, Serra, Cristó, Forques, Garriga i Roure.

Júpiter: Sabater, Soler, Martín, Calvera, Callicó, Rovira, Diego, Font, Valls, Ruiz i González.

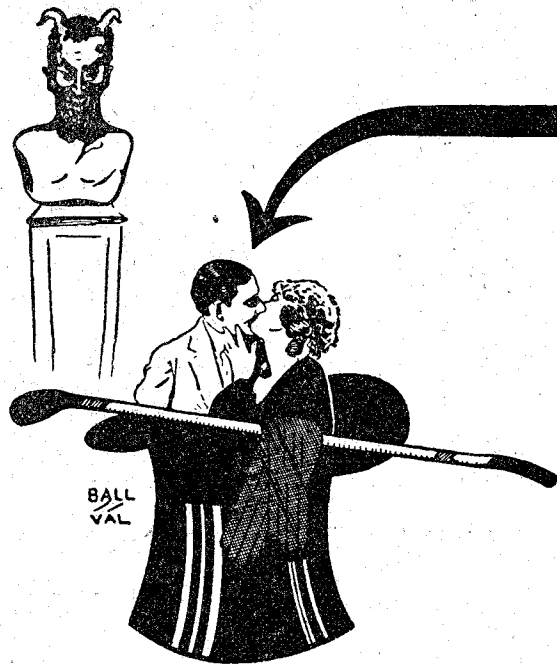
ILLURO I TERRASSA EMPATEN A 2 GOLS

Mataró.—Molt poca animació havia despertat aquest encontre, segurament convenguéssin els aficionats que no feren acte de presència al camp llurenc.

L'illuro d'un quant temps ençà no sembla ni l'equip d'abans i en aquest partit bona prova n'han donat, perquè no rendeixen el que hauria de rendir l'equip groc-negre? Molt senzillament. Compta l'illuro amb un excel·lent porter, que és en Guasp, digne substitut de Florença, a la defensa el millor és en Comes, el qual està en perfecta forma; a un baix nivell es troben Ros i Lin, d'una mateixa categoria; dels mitjos es pot dir que no hi ha cap de l'equip i potser la del Grup B, amb això està dit tot, però en radica la part flaca de l'equip és a la davantera; l'extrem dreta és ocupada per en Renin, posat a manca d'altre, i ara per ara un dels millors de dita línia; en l'interior dret hi tenim a en Soler, bon jugador, però crec que no pot ocupar ni ocupar aquest lloc amb expectacions d'èxit; jo encara, l'adició mataronina havi posat un gran interès en aquest jugador, però tothom ha quedat decebut perquè per un partit regular que faci en faria deu de malissims; falta de joc, falta de voluntat? Des d'això, és un jugador de molta filigrana però amb un excelsu tenor i un individualisme més gran encara. Comença estupefactament les jugades, però rares són les jugades que acaben tal com haurien d'acabar, a la vegada que causa extraordinàriament al seu extrem; en el centre hi figura en Castellet, jugador educat ja i bastant bric del pontament del joc que ocupa i a l'interior esquerra hi ha en Canet, el veterà i l'únic que al meu modest entendre hauria de continuar-hi junt amb en Renin i per últim en Danis, jugador que també semblava que resolvia la falta d'extrem esquerre, féu en aquests últims temps ens ha decepat, perquè ja fa una sèrie llarga de partits que és el que menys es distingeix de l'equip exposat a la meua manera de veure la situació amb què es troba en l'actualitat el primer equip de l'illuro.

I anem ara al partit.
Molta fogositat per ambdós bàndols, però de joc precís i aniligranat, ni l'un ni l'altre han fet encara que per portar-se el joc ràpid tal com s'ha portat sempre, el públic ha seguit la lluita amb molt d'interès.

El primer temps ha finit amb l'avantatge de l'illuro per un gol a cap, mancat per Canet en un bon cap al tirar en Verdier un free-kick. Al minut d'haver-se représ el joc, Canals ha

Loció - Ron Quina - Colonia

Fijapelo - Pasta dentífrica

L'UNIC PERFUM PER HOMES

Els seus MÀGICS components

SEDUEIXEN. SUGESTIONEN

El campionat peninsular de fútbol

(Impressió de la 1.ª jornada)

Grup Catalunya-València-Múrcia

Múrcia - València	2 a 1
Castelló - Cartagena	1 a 0

Grup Centre-Andalusia-Extremadura

Extremadura - Sevilla	2 a 11
Betis - Pàtria	6 a 0

Grup Guipúscoa-Biscaia-Aragó

Ibèria - Arenas	0 a 1
Athlètic - Saragossa	1 a 0

Grup Galícia-Astúries-Castella-León i Cantàbria

Racing - R. Unión	4 a 4
Deportivo - Sporting	1 a 4
Espanyol - Gimnàstic	0 a 4
Fortuna - Celta	0 a 3

GRUP:

CATALUNYA - VALENCIA - MURCIA

P.J. G. E. G. Gf. Gf. Gf. Gf.

Campions

Múrcia	1	1	0	0	2	1	2
València	1	0	0	1	1	2	0
Barcelona	No ha jugat						

Sots-campions

Castelló	1	1	0	0	1	0	2
Cartagena	1	0	0	1	0	1	0
Europa	No ha jugat						

GRUP:

CENTRE - ANDALUCIA - EXTREMADURA

P.J. G. E. G. Gf. Gf. Gf. Gf.

Campions

Sevilla	1	1	0	0	11	2	2
Extremadura, Badajoz	1	0	0	1	2	11	0
Madrid	No ha jugat						

Sots-campions

Betis	1	1	0	0	6	0	2
Patria de Badajoz	1	0	0	1	0	6	0
Athlètic	No ha jugat						

GRUP:

GALICIA-ASTURIAS-CASTELLA-LEON I CANTABRIA

P.J. G. E. G. Gf. Gf. Gf. Gf.

Campions

Sporting de Gijón	1	1	0	0	4	1	2
Racing de Santander	1	0	1	0	4	4	1
R. Unión de Valladolid	1	0	1	0	4	4	1
Deportivo de La Coruña	1	0	0	1	1	4	0

Sots-campions

Celta	1	1	0	0	3	0	2
Gimnàstica, Torrelavega	1	1	0	0	4	0	2
Fortuna de Gijón	1	0	0	1	0	3	0
Espanyol de Valladolid	1	0	0	1	0	4	0

GRUP:

GUIPUSCOA - BISCAIA - ARAGO

P.J. G. E. G. Gf. Gf. Gf. Gf.

Campions

Arenas de Bilbao	1	1	0	0	1	0	2
Ibèria de Saragossa	1	0	0	1	0	1	0
R. Sociedad	No ha jugat						

Sots-campions

Athlètic de Bilbao	1	1	0	0	1	0	2
Zaragoza	1	0	0	1	0	1	0
Irún	No ha jugat						

***

Els representants de Catalunya, Centre i Guipúscoa no han pres part en aquesta jornada inaugural de les lluites per al campionat peninsular. Per tant, la impressió de conjunt que pugui haver-nos produït la taula de resultats que ara tenim davant dels ulls, no pot donar-nos una pauta completa, gràcies a

marcat l'empat, que ha estat rebut fredament pel poc llum del gol; Canet és el qui obté el segon gol per l'illuro, amb un bon directe després d'haver rebut la pilota d'en Castellet i en Canals és el que novament empatà quan escassament faltava mig minut per acabar-se el partit.

De l'equip del Terrassa els millors, Humet, Giner, Cortés, Canals, Barceló i Broto.

L'arbitratge del senyor Vela no gaire segur. Eren els equips:

Terrassa: Uldemolins, Ginec, Humet, Terri, Papell, Cortés, Sebastià, Cadafalch, Canals, Broto i Barceló.

Illuro: Guasp, Ros, Comas, Verdier, Lleón, Roig, Renin, Soler, Castellet Canet i Danis.

la qual ens sigui possible d'entrellucar les possibilitats de cadascun dels participants.

Podem dir, doncs, que es tracta només d'una jornada de tanteig. Malgrat tot, però, no podem mancar les "sorpreses" tradicionals — diem-ne sorpreses — que sempre fan acte de presència en aquests casos. Aquesta vegada, el resultat sensacional ha anat a càrrec del Múrcia, en batre el València, al qual es veu que la definitiva adquisició de Pedret — suposem que bé hi deu haver jugat — no els ha acabat pas de resoldre tot, tal com semblava que es pensaven. Aquesta victòria dels murcians, si bé assolida en el seu camp, no per

ria de l'Esporting de Gijón sobre el Deportivo de La Coruña, més important si es té en compte que el partit fou jugat en el camp dels venguts. El desenllaç dels partits Espanyol-Gimnàstic i Fortuna-Celta, no ens diuen res de nou.

Vet ací tot el que ens suggereix aquesta turalment, les lluites que s'acosten aniran acla primera jornada del Campionat peninsular. N'arint aquest garbuix gairebé indescribable, que de moment ens ofereix la múltiple participació de concursants.

***

IBERIA, 0 — ARENAS DE BILBAO, 1

Saragossa.—Sota l'arbitratge del senyor Vilalta, del col·legi català, s'ha jugat el partit Ibèria-Arenas, que ha tingut moments interessants de debó.

Ha començat dominant l'Arenas, aprofitant-se de la gran nerviositat que dominava als jugadors ibèrics. Portaven vint minuts de joc, quan per culpa del mig ibèric Gurruchaga, al voler arribar a la porteria, fou colpejat i l'un per l'altre no ha despegat ningú, aprofitant-se'n el davanter centre Yermo, per xutar a tres metres escassament de la porta, lo que va valdre a l'Arenas l'únic gol de la tarda.

L'Ibèria, en lloc de desanimar-se, ha començat a atacar de ferm, refermant-se més encara el domini ibèric a la segona part, que ha tingut més de mitja hora bloquejat a l'equip de Guecho, i que a no ésser per la defensa Vallana, Careaga, i una mica de sort, el partit l'hauria guanyat l'Ibèria, puix ha jugat molt millor, en particular la segona part, que l'Arenas, el qual no ha donat mai la sensació d'ésser un gran equip. En particular la davantera és molt dolenta.

S'han distingit per l'Arenas, la defensa i el mig-centre i de l'Ibèria, el porter, la defensa, el mig-esquerra Zulaiz, que ha tingut una gran tarda i tota la davantera menys l'extrem esquerra.

L'Ibèria ha presentat: Jaumandreu, Ostalé, Rubio, Gurruchaga, Ezcurdia, Zulaiz, Cardona, Campos, Sauca, Julià, Arrostegui.

Arenas: Jáuregui, Vallana, Careaga, Lanya, Urresti, Crispalo, Anduiza, Rivera, Yermo i del i Sesunaga.

CASTELLO, 1 — CARTAGENA, 0

Castelló.—Partit molt mogut i amb més domini dels locals que obligaren a llurs contraris a una neteja defensiva. Els equips eren: Castelló: Alaña, Gana, Vidal, Altés, Martínez, Planabona, Lapena, Conde, Centelles, Montanyés i Bellés.

Cartagena: Amadeo Paz, Giménez, Paco, Costas, Jáuregui, Barodas, Morales, Palahi, Fandos i Bayo.

Àrbitra Lloberas i el gol el féu Centelles.

FUTBOL

MANRESA, 3 — BARCELONA, 2

Manresa.—Després dels partits verament emocionants del passat campionat, se n'ha jugat un d'altres, entre dues seleccions dels campions de Catalunya i de l'equip local.

Ha resultat avorrit, alternat amb algunes jugades ben boniques. Ha servit per a demostrar en la decadència que es troben alguns jugadors barcelonins, Planas i Torralba, que no han estat pas al nivell del seu nom. Ha desentonat més aquest darrer.

El domini anat molt repartit, abundant, però, les situacions perilloses, més al marc Hospital que al de Torrent; la bola li passà per sota les cames, es mostrà molt segur en les estrides i ha desviat pilotes molt perilloses.

Els gols els han marcat Homs i Guix (2) pel Manresa i Ramon i Parera pel Barcelona. Àrbitra Vidal i eren els equips:

Barcelona: Hospital, Planas, Coma, Elies, Castiella, Ponsà, Torralba, Tonjoan, Ramon, García i Parera.

Manresa: Torrens Zamora, Martí I, Rosell, Martí I, Jenzós, Gualada, Cella (al segon temps Pont), Homs, Pons i Guix.

SABADELL, 4 — SANT ANDREU, 0

Sabadell.—Una vegada acabades les lluites apassionades del campionat, la Directiva del Centre d'Esports ha procurat concertar algunes partides que el fet d'ésser d'entrenament, faciliti la prova de nous elements per al seu primer equip.

El Sant Andreu ha estat el primer d'aquests contrincants; i el seu entusiasme en la palestra, ha estat prou perquè no trobessin a mancar l'interès que tenen sempre les partides de campionat.

Els andreuencs han oposat al Sabadell una resistència que hom no esperava; han demostrat també un conjunt excel·lent, però mancat absolutament d'eficàcia davant del gol; això ha fet que acabessin la partida sense marcar gol, car ocasions no els han pas mancat.

El porter per damunt de tots, i els mitjos ales, ens han semblat els millors de Sant Andreu.

El Sabadell, en el que als mitjos fa referència, han jugat una brillant partida. Tena i Martí demostraren una vegada més ésser dos dels millors elements que tenim actualment a Catalunya en el seu lloc. Varen fer gaudir a la bastant nombrosa concurrència, amb una continuïtat de jugadors mestres.

A la defensa, hi debutà l'ex atlètic Bigne, el qual ocupant el lloc de Cabedo, es féu aplaudir algunes encertades intervencions. La davantera va ésser el més desil·luciat de l'equip; no és d'estranyar, si tenim en compte

PANYERIA PEREZ

CUPÓ REGAL

10 per 100 descompte

que hi mancava Tena II, que és la seva ànima. Bertran passà a l'avant-centre, perquè ocupés el seu lloc el debutant Sala, de Sant Vicenç de Castellet, en el qual hi veïrem: pasta de jugadors, però, actualment — encara que amb un encontre no n'hi ha prou per a jutjar-lo — ens sembla un xic verd. Pérez, el novell exterior, fou el qui més destacà.

En el primer temps, es marcà solament un gol, i aquest el marcà Tena I, rematant un córner. Els altres els obtingueren, dos Bertran d'altres tants xuts formidables; i el quart i últim Pérez, rematant un córner.

Formaren l'onze vencedor: Ventura, Bigne, Sorribes, Martí, Devesa, Tena I, Sanguesa, Sala, Bertran, Virgili i Pérez.

Excursionistes...

No us oblideu de proveir-vos de

Pasta NIX

Us afaitareu bé, de pressa, a qualsevol lloc del pla o de la muntanya, en poblat o en plena naturalesa.

I si el sol, la pols i els vents recremen la vostra cara, aun lleugera aplicació de

Pasta NIX

tornarà la suavitat a la vostra epidermis.

Tub de Pasta NIX, 2,50 ptes.

DE BOXA

Els amateurs

Dissabte al vespre, al local de l'Unió R. Graciense, tingué lloc una vetllada amateur d'homenatge i benefici al notable pes gall Vicençs Mompó, amb motiu del seu pròxim ingrès al servei militar. En aquesta avinentesa va palesar-se les moltes simpaties que compta aquest boxador.

La reunió fou esportivament un èxit, car els combats foren tots molt emocionants, degut a la combativitat dels boxadors. A més l'exhibició que entre els tercer i quart combats efectuaren Cola i Saez donà relleu al programa. Aquest va desenrotllar-se amb el següent ordre:

Forastier i Arcos (mosques), boxaren durant dos rounds sense decisió.

Boix va vèncer a Mitjà per punts, en un altre combat al límit de dos rounds (mosques).

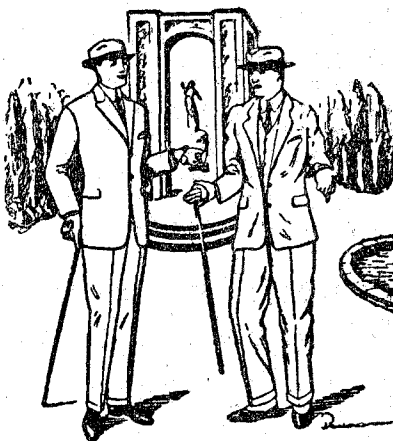
Muñoz fou batut per inferioritat, davant d'Aguilar (lleugers).

López i Lázaro, de la mateixa categoria, feren un combat molt dur. Lázaro, seriosament tocat al primer round, va refer-se a mesura que el combat avançà, guanyant al final per punts.

Fortien va vèncer per punts a Ves (welters).

El campió de Catalunya amateur del pes mitjà, Cardona, vencé també per punts a Morant. Aquest va veure's dominat continuament, car el combat fou un inabecable cos a cos, per cert no molt clar, tàctica la qual no domina.

La reunió acabà en una altra exhibició entre Mompó II i Cobo, el qual resultà molt reeixida per la varietat del joc.

— QUE NO FA QUE A TU ET CAU EL TRAJÓ SEMPRE LLIS, QUE NI PINTAT I EL MEU DE NOU, EN NOU QUEDA RIDICOL I DEFORMAT? — ES QUE M'VESTEIX EN LABORIA. JA ESTÀ EL SEGRET EXPLICAT 110. SALMERÓN, 10

CAMBRES DE BANY I LLURS ACCESORIS

BANYERES LAVABOS WATERS BIDETS OUTXES AIXETES Etc

Preus Reduïts

ENRIC CARDONA
Vergera n.º 1.
Compte d'Assalt n.º 39.43
BARCELONA

MITJONS Hobart's

DEU RALETS BEN GASTATS

ESTABLIMENTS CAP i CUA

FAMOSOS RESTAURANTS

per la seva carta apiliosa, els seus coberts suculents a 3,50 i els seus abonaments de gran senyor

Excel·lents Menús a 5 ptes.

ESPECIALITAT EN BANQUETS

Concertistes tarda i nit

Diputació 202 - Telèfon 2230 A

Passatge del Crèdit, 5 i 7 - Tel. 1999 A

MITJONS Hobart's

DEU RALETS BEN GASTATS